

SCHAKEL

SINT-PIETERSCOLLEGE JETTE
LÉON THEODORSTRAAT 167
1090 JETTE

INHOUD

Voorwoord	3
ACTIEF	
Klasdagen 1ste jaar	5
Klasdagen 2de jaar Tongerlo	7
Projecten in een nieuw jasje	8
Het Erasmushuis: verveeld vertrokken, gefascineerd teruggekeerd	16
INFORMATIEF	
Schakeltjes	18
Lief en leed	19
Lost in Sp.Ace	21
Een nieuwe start, een nieuwe adjunct	22
SPORTIEF	
Maryam Diallo bereidt zich voor op een stevige carrière in het volleybal	24
CREATIEF	
De zaak van de dieren tegen de mensen	26
ARCHIEF	
Marc Victoor: oudleerkracht en -directeur van de basisschool	29
In memoriam Herman De Bolle († 6/11/2021)	30
Cover vooraan: eerstes onder het atomium	
Cover achteraan: uitnodiging voor het schooltoneel	

COLOFON

SCHAKEL

kerst 2021

driemaandelijks tijdschrift
van het Sint-Pieterscollege

REDACTIE

Erik de Schrijver

Hans De Valck

Willy Goossens

René Van Noyen

Greet Walschap

Dinaya Waeyaert

Léon Theodorstraat 167

1090 Jette

tel. 02/426 85 15

fax 02/425 47 50

E-MAIL

ASO@sint-pieterscollege.be

ADMINISTRATIE

secretariaat van het college

DRUK

Leleu Group

FOTO'S

Johan Pijpops

VERANTWOORDELIJKE

UITGEVER

Jasenska Van den Bergh

Léon Theodorstraat 167

1090 Jette

VOORWOORD

Het nieuwe nieuw.

De zwaar verteerbare kop van het nieuwe decennium is er gelukkig af. Niet één groep mensen ontsnapte aan de impact van het voorbije anderhalf jaar. In die zin kondigde het nieuwe schooljaar 2021-2022 zich door een relatief effectieve vaccinatiemarathon en de zachte nazomerse weersomstandigheden voorzichtig veelbelovend aan. Voor Brussel konden de onderwijsteugels helaas niet aan hetzelfde tempo gevierd worden als bij onze nationale noorder- en zuiderburen, doch niet getreurd. Eenieders batterijen bleken ondanks de beperkingen tijdens de lockdown- en zomerperiode stevig opgeladen. De directie en de collega's meldden zich meer dan klaar. Binnen de collega-bende huist de laatste jaren trouwens ongezien dynamisch jong geweld.

Het was nu afwachten hoe de belangrijkste bevolkers van onze school, onze leerlingen, het nieuwe schooljaar zouden aanvatten. Ik meen niet te overdrijven wanneer ik zeg dat ze op dat vlak onze stoutste verwachtingen overtroffen. De blijdschap, het enthousiasme waarmee ze het nieuwe schooljaar startten, was meer dan besmettelijk. Het is mij duidelijk dat persoonlijke beschouwingen niet echt thuishoren in een voorwoord, maar het moet me toch van het hart dat ik een dergelijk warme sfeer bij het begin van een schooljaar al even niet meer had meegemaakt. De leerlingen vonden meteen de juiste frequentie, toonden zich leergierig, expliciteerden hoge verwachtingen en lieten na te zeuren over de nog geldende beperkingen. Of de tijdens de voorbije achttien maanden onmiskkenbaar opgelopen leerachterstand zonder slag of stoot weggewerkt kan worden, betwijfel ik, maar tegelijkertijd ben ik uiterst optimistisch dat het leerverlies met de vernieuwde ingesteldheid van onze leerlingen over een aantal jaren kan goedgeemaakt worden.

We zijn er duidelijk nog niet en dat blijkt ook uit de verscherpte maatregelen die zich in de loop van de vorige maanden aankondigden. Anderzijds beschikken we door de voorbije periode over een hoop ervaring en dit in vooraf veelal onbekende domeinen. Het omgaan met

de vele aspecten van het afstandsonderwijs, voor hele klasgroepen of voor kleine groepjes leerlingen is geen onontgonnen terrein meer en heeft ons naar de toekomst ook gewapend. Uiteraard hopen we gespaard te blijven van de omstandigheden van het voorbije voorjaar, maar we zijn er nu wel op voorbereid.

Wat opnieuw nieuw is, zijn de parascolaire activiteiten en uitstappen. Heerlijk! En dat valt ook af te leiden uit de vele reacties van de leerlingen. Net vóór de herfstvakantie genoten alle schoolgangers van twee bruisende projectdagen en die voelden naast vertrouwd tegelijk ook verfrissend nieuw aan. Niet enkel omdat het al even geleden was, maar ook omwille van de nieuwe benadering: deze vertrok vanuit het actueel geldende funderend leerplan én de nieuwkomer onder de leerplannen, MEAV of voluit 'maatschappelijke, economische, artistieke vorming'. Vanzelfsprekend genereert deze nieuwe aanpak een extra zoekend perspectief, en net dat zoekende zorgt voor het bewandelen van niet eerder verkende pistes. Wat het hele gebeuren zelfs voor meer ervaren leerkrachten best spannend maakt. En die thrill laat zich ook bij onze leerlingen voelen. Heel fijn.

Een mooi nieuw neveneffect van de voorbije zoektocht op school om alles zo zinvol en onderwijskundig verantwoord mogelijk te organiseren, is het blijvend scheiden van de eerste graad enerzijds en de tweede en derde graad anderzijds. Dit zowel wat het hele lesgebeuren (zeg maar de lesroosters) als de middagpauze en de "speeltijd" betreft. Geweldig hoe die splitsing voor een pak meer rust zorgt, voor veel meer ontspanningsruimte en daar hebben de eerste twee jaren wellicht nog net iets meer baat bij dan de "groteren".

Nu is de boodschap dat nieuwe enthousiasme vast te houden, op datzelfde elan verder te zeilen. De nood aan verdere vaccinatie binnen de leerlingengroep dringt zich op, zeker gezien de rigide vereisten binnen zowel de binnenlandse cultuur- en eventensector als het buitenland tout court. Als we onze leerlingen ook de nieuwe vrijheid wensen te bieden, dan is het te volgen traject glashelder. Ik twijfel er niet aan dat hen nog talloze mooie leerrijke nieuwe ervaringen toelachen.

René Van Noyen

ACTIEF Klasdagen 1ste jaar

Zoals elk jaar trokken de eerstejaars op klasdagen om grondig kennis te maken met elkaar. Dit jaar werden de nieuwe vriendschapsbanden gesmeed in Durbuy. Zoals steeds waren de leerlingen dolenthousiast.

Dit jaar is er voor het eerst een project van start gegaan waarbij enkele zesdejaars zich konden opgeven om peter of meter te worden van een klas uit het eerste middelbaar. Deze peters en meters zouden ervoor zorgen dat de eerstejaars zich sneller op hun gemak voelen op hun nieuwe grote school. Uiteindelijk mochten 16 enthousiaste zesdejaars mee met de brugklassers op de driedaagse naar

Durbuy waar iedereen zijn medeleerlingen, maar ook zijn leerkrachten beter zou leren kennen. Dit deden we aan de hand van een aantal hele leuke activiteiten op locatie.

Nova Fieret 6HUM

"Met de eerstejaars op 3-daagse vertrekken was een heel avontuur, letterlijk misschien wel. We hebben via workshops vuur leren maken met vuursticks, waterdichte

kampen gebouwd en de weg leren zoeken aan de hand van kaart en kompas. Ook stond er een leuke teambuilding op de planning.”

Renzo Debersaques, 6HUM

“De activiteiten die voorzien waren, waren echt super tof! Vooral de “competitie” tijdens de verscheidene disciplines. Het was fantastisch om te zien hoe de kinderen leerden samenwerken om bepaalde uitdagingen aan te gaan.”

Tugay Ülger, 6WEWI

Niet alleen voor de eerstejaars was het een uitstekend moment om elkaar beter te leren kennen en plezier te maken. Ook de 16 peters en meters vonden het geweldig om eerst en

vooral de kinderen te zien openbloeien naar het einde van de uitstap toe, maar ook om zelf een leuke tijd te beleven.

“Het was chill, wij kregen vrijheid door zelf dingen te mogen doen, samen te eten, muziek te beluisteren en buiten te mogen blijven om de sterren te tellen en de kinderen kregen vrijheid doordat we ze gemakkelijker begrepen dan leerkrachten die al een stukje ouder zijn dan wij.”

Iwan Mommaerts, 6WEWI

“Het feit dat we een liedje hadden om iedereen te verzamelen was ook top! Het voelde als ons eigen volkslied :). De activiteiten, de “competitie” en de wandelingen, waren echt leuk en versterkten onze band. Ook de pauzes waren leuk! Volleyballen, dansen, zingen enz. Wat een gezelligheid!”

Kisila Saidi, 6MTWE

Met 130 2de-jaars trokken we richting het Sportacentrum te Tongerlo voor de meest sportieve dagen van het schooljaar. Via sport en spel was het de bedoeling dat de leerlingen elkaar beter leerden kennen en zich zo snel mogelijk thuis voelden in hun nieuwe klasgroep: Speleo-box, Laser-shooting, oriëntatiewandeling, voetbal, air-track,...

Ook 's avonds was iedereen druk in de weer en werden er armbandjes gemaakt of gedanst en een grote groep vertrok op 'nachtelijke' wandeling naar de abdij. Een leuke tweedaagse, waarbij actie, groepsvorming én het zonnetje centraal stonden!

ACTIEF

Projecten in een nieuw jasje

Onderwijshervorming hier, onderwijshervorming daar... Normaal gezien hebben we een projectweek rond de krokusvakantie. Daarin worden speciale thema's die interessant zijn en niet direct in een specifiek vak passen op een leuke manier behandeld. Maar met de hervormingen zijn er toch wat thema's bijgekomen. Daardoor worden er nu meerdere keren per jaar projectdagen georganiseerd. Hieronder leest u een greep uit het aanbod. In de online versie van Schakel kan u nog meer getuigenissen lezen.

Project eerste jaar

De herfstvakantie stond voor de deur. Maar voor deze begon, konden we eerst genieten van 2 dagen die er anders uitzagen dan onze gewone lesdagen. Op 28 en 29 oktober vonden onze

eerste projectdagen plaats.

Er waren heel wat activiteiten waarin gewerkt werd rond verschillende thema's. We kregen breinlesjes met studietips en -trucjes om dingen vlotter te onthouden. Tijdens een beweegmoment namen telkens twee klassen

uit het eerste jaar het tegen elkaar op in een trefbal-battle. We moesten samenwerken, goed communiceren, elkaar aanmoedigen. In deze activiteit konden we onze energie kwijt. We werkten ook rond een gezond ontbijt in de refter. Daarin leerden we welke voedingsmiddelen veel suikers

en vetten bevatten en welke zaken gezondere alternatieven zijn. Hierbij hadden we aandacht voor de nutri-scores die op verpakkingen van allerlei voedingsmiddelen staan. We mochten ook helpen met koken.

In de regenboog-activiteit leerden we over de holebi's en vooral hoe we anderen kunnen sensibiliseren.

We hebben ook financiële educatie gehad. Daar leerden we hoe we met geld moeten omgaan.

Tijdens een wandeling moesten we onszelf oriënteren en de weg vinden naar het Atomium. Eenmaal ter plaatse hebben we een verkeersquiz gedaan. We hebben een foto getrokken van alle klassen. We hebben ook nog spelletjes gespeeld over kinderrechten.

We denken dat iedereen het heel tof vond om nieuwe dingen te leren over het leven. We waren op school, maar het was een leukere manier van leren. Het leek op spelen. Kortom, we vonden het heel leerzaam. We

hopen dit in het vervolg vaker te doen. We gaan nog zeker één keer projectdagen krijgen in februari. Daar kijken we naar uit.

Jesse De Baerdemaeker, Dante Meert, Diego Dufour Garcia, Kenzo Vanderveken (1LAD) Elen Petrosyan en Alex Abelyan (1LAA)

Project 2de jaar

Ik vond het leuk, omdat we buiten waren in de natuur. We waren vrij en ontdekten nieuwe plaatsjes in Brussel. We waren zelfs samen met de leerkrachten aan het lachen. Het was super.

Adam El Berquani

Ik vond het mega leuk, omdat de opdrachten die we deden heel interessant en leuk waren. Ik heb er echt van genoten om met de klas samen te zijn in Brussel en toffe activiteiten te doen. (ook met de leerkrachten).

Lio Bertier

Ik vond het heel leuk. De opdrachten waren heel interessant. We praatten met andere mensen die buiten waren en maakten leuke foto's van de klas. Dat moeten we zeker nog eens doen.

Yasmine Ghofal Tadlaoui
leerlingen van 2MTWA

Project 3de jaar

Voeding:

In de workshop voeding hebben we een interessant filmpje bekeken over de voedingsdriehoek. Ze hebben ons ook uitgelegd wat de bedoeling is en hoe de nutriscore werkt. Dit was zeer boeiend omdat wij niet wisten hoe dat allemaal in elkaar stak.

Na de theorie zijn we naar buiten gegaan en hebben we levende Stratego gespeeld, maar dan met voedingsproducten. Hoe gezonder je bent, hoe sterker je was in het spel.

Weerbaar:

In de workshop weerbaarheid brachten we de klas nog een beetje dichterbij elkaar. Er waren debatten waar iedereen zijn mening duidelijk kon uitspreken. We leerden ook om onze grenzen aan te kunnen geven, wat bij veel mensen niet makkelijk is terwijl je dat wel moet kunnen in het dagelijks leven! Kortom, weerbaarheid was een goede KLASactiviteit want we kwamen nog dichterbij als groep!

Graffiti:

Bij de workshop graffiti was het de bedoeling om zelf een stencil te maken. Het was wel jammer dat we de niet alle stencils in de school mochten plaatsen, onze school is redelijk saai qua versiering, dat had het wat leuker kunnen maken. (nvdr. ondertussen zijn er wel al een paar tevoorschijn gekomen)

Verslaving (lezing)

Er werd een lezing gegeven door Mathias die ons vertelde over zijn verslaving aan games toen hij 20 was. Het was zeer interessant om dat allemaal te horen, het is goed om dat aan jongeren te tonen omdat vele zelf gamen. Nu weten ze de gevolgen als je verslaafd wordt.

Sexting:

In de workshop sexting hebben we filmpjes bekeken waarin jongeren over hun eigen ervaring vertelden in verband met sexting. Het is goed dat jongeren de gevaren van het internet kennen. Een kleine foto zou jouw hele leven kunnen verpesten. Er werd dan ook verteld hoe je een foto zou moeten maken waarin je niet herkenbaar bent. We speelden

zaken. We waren ook tevreden met het feit dat we toch dezelfde onderwerpen bespraken. Voor de rest vonden we dit een heel leerrijke workshop, we leerden veel bij en we konden praten over onderwerpen waar we het in de klas nog nooit over hadden gehad.

Suiker:

In deze workshop hebben we eerst lange uitleg gekregen over de gevaren van suiker, soorten suikers,... Daarna hebben we in aparte groepjes allemaal proefjes gedaan rond suiker. In 1 van die proefjes zagen we bijvoorbeeld hoeveel suiker er zit in cola light in vergelijking met cola zero, of hoeveel suikerklontjes je in water moet toevoegen om het even zoet als cola te maken.

Besluit:

We vinden het een zeer leuk initiatief van de school om projectdagen te organiseren. Het is eigenlijk leerstof meegeven maar op een ludieke en leukere manier. We leren dan ook meer hedendaagse en handige dingen dat ons helpen in het leven. Bij ons was er een zeer goede sfeer

in de klas tijdens deze 2 toffe dagen. Ik hoop dat we nog vaak projectdagen zullen hebben in de volgende jaren!

Léah Van De Walle
Eloïse Bourgois
Rosanne Poltrock
leerlingen van 3LA

ook een spel waar we onze mening mochten geven en onze kennis moesten testen.

RSV:

Bij RSV (relationele seksuele vorming) werden de jongens en meisjes van elkaar gescheiden. Dat vonden wij persoonlijk goed omdat we dan zeer open konden praten over bepaalde

Projectdagen vierde jaar

In het vierde jaar roteerden de leerlingen langs vier interessante activiteiten. Een paar leerlingen uit 4 Wetenschappen geven een impressie.

Workshop vakantiejobs

Op vrijdag 29 oktober heeft mijn klas deelgenomen aan de workshop omtrent vakantiejobs. Ik vond het heel interessant en de uitleg werd vlot gegeven door de begeleidster. Ze heeft ons veel tips meegegeven. Zo spoorde ze ons aan om

het arbeidsreglement te lezen en om onze werkuren goed in de gaten te houden, want zodra je meer dan 475 uren per jaar werkt, word je een werkstudent en verdien je minder. Dat komt omdat je een solidariteitsbijdrage zal moeten betalen. Daarbovenop wordt het kindergeld van het oudste kind in je gezind afgeschafte. Dat wist ik niet voor deze workshop! Daarna konden we aan de slag met ons eigen cv. Persoonlijk vond ik dit deel minder. We wisten namelijk niet echt goed wat we moesten noteren. Om ons daarmee te helpen had de begeleidster verschillende

cv's getoond. Toch moet ik bekennen dat ik dat niet zo handig vond. Over het algemeen vond ik het wel goed omdat ik veel heb bijgeleerd.

Selma El Ouamari

Workshop jeugdrecht

Ik vond het een heel leuke activiteit omdat ze al goed van start ging met een escape room. Je moest zo snel mogelijk de kamer uit zien te komen door te link te leggen tussen cijfers en attributen en zo een code te bekomen. Het

was moeilijk, maar uiteindelijk lukte het. Het was tof aangezien we dan een kaart kregen met de plaatsen waar we zo snel mogelijk naartoe moesten gaan. We probeerden daarbij ook nog onze aandacht niet te laten verslappen en zoveel mogelijk dingen te onthouden voor de quiz die op het einde plaatsvond. We vonden het prettig om educatieve aspecten naar voren te laten komen op een speelse manier, zoals de sites waar je terecht kan als je problemen hebt, als je iemand nodig hebt om mee te praten enz. Ook wat er gebeurt als je een ongeval meemaakt waardoor je voor de rechter komt te staan, en het gevaar om gedrogeerd te worden in een bar of café. Dat was leerrijk, maar wat ik het leukste vond, was de quiz, aangezien je een

heel traject had afgelegd om informatie te krijgen, tips die je moest onthouden om de quiz te winnen.

Dina Yattouti

Project derde Graad
Op ontdekkingsreis in Brussel

Toen we, na een fijne projectdag op school rond onze eigen persoon en onze grenzen, de volgende dag vanuit de school vertrokken naar het hart van Brussel, maakten we een unieke fietstocht mee. Met de fantastische meneer Van Noyen, de wijze meneer De Schrijver en de beste gids meneer Lagae leerden we ~ the hidden places ~ van de Belgische hoofdstad kennen. Zo brachten we heel wat bezoeken aan onder andere

MicroFlavours (verticale stadsboerderij in hartje Brussel) in de oude Belvue fabriek, Foyer (educatief integratiecentrum voor jongeren) in Molenbeek, het werk- en woonproject in de oude Veeartsenijschool in Anderlecht, Allee du Kaai

(ontmoetingscentrum dat onderdak biedt aan meer dan 30 lokale organisaties) aan het Kanaal bij Tour & Taxis, het Sint-Pietersziekenhuis, het openluchtzwembad Flow (om buurtbewoners te verbinden) in Anderlecht, Recyclart (kunstencentrum en projecten binnen de sociale economie) in

Molenbeek en nog veel meer. We leerden verscheidene vzw's kennen die we nooit alleen zouden ontdekt hebben en we leerden leuke weetjes bij zoals: "Wist je dat een handvol micro groentjes dezelfde nutritionele waarde heeft als 20 kilogram broccoli?" De fietstocht was in 1 woord beschreven: F A N T A

S T I S C H! Voor degenen die helaas niet meekonden op de fietstocht is dé tip van meneer Lagae: [www.Bruzz.be!](http://www.Bruzz.be)

Astrid Dewaele (5LAMT), Alixe Duvigneaud (5LAWE), Kathy Korasak (5LAWE)

Twee projectdagen, het andere Brussel en het diepere wij.

De projectdagen zijn altijd iets waar ik alleszins naar uitkijk. Ten eerste betekent dat geen les, maar tijdens de projectdagen gaat het ook altijd over onderwerpen waar je normaalgesproken ofwel gewoon overheen kijkt, alledaagse dingen die vanzelfsprekend lijken, maar waar toch eens moet bij stilgestaan worden. Anderzijds zijn er de onderwerpen die men normaalgezien wat vermijdt, maar die worden nu toch aangekaart omdat ze toch wel belangrijk zijn voor jezelf en/of de mensen in je omgeving.

De projectdagen van de 6es waren gespreid over de donderdag en vrijdag voor de herfstvakantie, en één van die dagen werd in Brussel doorgebracht, waar men in klasoverschrijdende groepen van een 15-tal leerlingen en 2 leerkrachten plaatsen zoals de Marollen, de Matongé-wijk, een buurthuis, een sociaal project, een cultuurhuis en andere interessante locaties bezocht. De bedoeling hiervan

was Brussel eens van een andere kant te bekijken, leren over de dingen die gebeuren (niet per se negatief) in onze stad, maar die men niet meteen ziet. Ik persoonlijk heb me opgegeven voor een fietstocht onder begeleiding van een enthousiast lerarentrio. Om 9u vertrokken we op school met een stuk of 15 leerlingen op onze fiets met ons goed humeur en wat lunch op zak, voor een 30-tal kilometer doorheen Brussel. Meneer Lagae had een hele route uitgestippeld en we stopten hier en daar bij interessante plekken zoals Parckfarm bij Tour en Taxis, de Foyer, en MicroFlavours (beiden

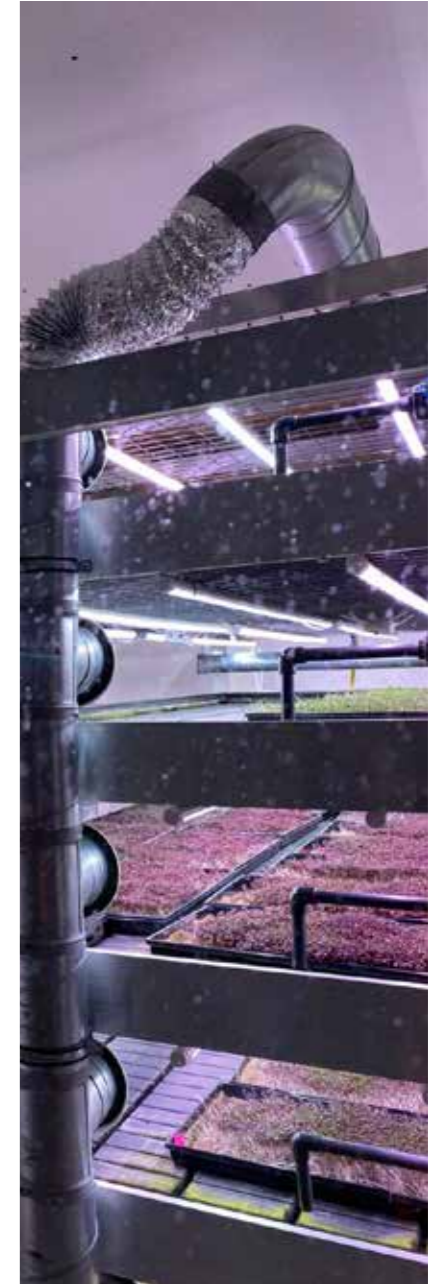
bij het kanaal in Molenbeek) waar ter plaatse ook altijd iemand uitleg gaf over de projecten die ze deden. Om 16u30 kwamen we moe maar voldaan weer aan op school, en hadden we veel bijgeleerd over de stad waar de meesten al heel hun leven woonden. (Als er mensen geïnteresseerd zijn, ben ik zeker dat meneer Lagae die route nog eens wil doen, of hem op zijn minst delen).

De vrijdag vond plaats op school, en de dag begon door ons te verdelen in groepen van een 15-tal leerlingen weeral, maar deze keer uit onze klas, omdat de bedoeling was dat we elkaar min of meer goed kenden en ons op ons gemak voelden bij elkaar. Dit was goed besloten, want de volgende 3 onderwerpen kwamen door de dag heen aan bod: "Frequently Asked Sex Questions of FASQ", "Me and You" en "Krav Maga". De eerste 2 uur van de dag ging het in mijn groep over "Me and You". Samen met de leerkracht spraken we over grenzen stellen. Dit ging over jezelf en bij de anderen, en is veel moeilijker dan gedacht. Het omvatte ook niet alleen

lichamelijke grenzen, maar ook mentale, zoals wanneer heb je stress en moet de rest je met rust laten. Een heel goede en interessante om mee te beginnen, maar ook belangrijk om eens bij stil te staan. Dit was ook van toepassing bij de volgende, "FASQ". De leerkrachten die hierbij stonden lieten je een bordspel spelen in groepjes van 4, en op elk vakje stond een of ander symbooltje. Elke keer dat je ergens op kwam, kreeg je dus ofwel een vraag ofwel een opdracht. Deze gingen over seks, en er zijn veel dingen besproken waar je het normaal niet snel over zou hebben. Het in spelvorm steken maakte het ook veel meer begaanbaar. Hier werd het ook duidelijk dat het een goed idee was om in groepjes te worden gezet met mensen die je kende en bij wie je je op je gemak voelde. We eindigden de dag met "Krav Maga", dit is zelfverdediging, en hiervoor waren er 2 echte professionals naar onze school gekomen, om ons echt goed de basis te kunnen meegeven. Ze leerden ons enkele vechttechnieken, waarbij ze hun technieken demonstreerden op leerlingen,

maar gaven ook uitleg over bv. juridische verantwoording. Dit was niet alleen leuk maar ook goed om na die serieuze onderwerpen van de dag je gewoon helemaal te kunnen laten gaan (op elkaar). Een paar dingen die me zijn bijgebleven: "Stop, Ahteruyt" (de mentoren waren West-Vlaams), "De Mike is heel breed", en dat ik compleet gevloerd werd (om de demonstratie echter te laten lijken, natuurlijk). Al met al heel geslaagde projectdagen voor het 6e jaar moet ik zeggen, bedankt hiervoor.

Nicolas Amani (6WEWI)

SCHAKELTJES

Leesclub (4de - 6de jaars)

Lees je graag boeken maar zou je het nog leuker vinden als je er achteraf samen over kon babbelen? Of lees je graag boeken maar heb je een beetje druk nodig om die eerste pagina open te slaan? Welkom dan in onze leesclub!

Tijdens de eerste bijeenkomst in november beslisten we om samen het razend boeiende Amerikanah van Chimamanda Ngozi Adichie te lezen. We bekeken intussen ook haar inspirerende TED-talk en maken ons nu op voor onze eerste echte boekenclubsessie. Zin om nog aan te sluiten? Dat kan. We spreken af de eerste donderdag na de vakantie om het boek uitvoerig onder de loep te nemen. Is dit boek niet echt jouw ding,

SCHAKELTJES

maar lees je wel graag? Er zijn plannen om een tweede groepje op te starten voor fantasyliefhebbers, en we staan steeds open voor suggesties. Kom dus zeker eens een kijkje nemen of stuur een berichtje naar mevr. Bleyen.

Koor (alle leerlingen)

Sinds het begin van het schooljaar komt wekelijks het nieuwe zangkoor van de school samen op maandag om 16u in C11. We hebben reeds liedjes van Adèle, Coldplay, Lady Gaga, Leonard Cohen en veel anderen samen gezongen. Klassiek - Jazz - Pop - Musical, alles wat we mooi samen kunnen brengen durven we aan. Samen zingen is al duizenden jaren oud; misschien is het wel een van de eerste manieren waarop mensen

SCHAKELTJES

muziek maakten. Wie weet is zingen wel iets voor jou? Kom in het nieuwe jaar eens langs op maandagavond en leer de magie van samenzang kennen!

Open zolder (alle leerlingen)

Sinds het begin van het schooljaar kunnen creatieve leerlingen met een eigen project terecht op de zolder. Elke vrijdag na school gaat lokaal A35 nog een uurtje open. Mr De Valck kan je dan tips geven bij dat leuke idee dat je zelf vorm wil geven. Je kan gebruik maken van het materiaal in het lokaal. Er werd al gewerkt aan kleiwerkjes, schilderijen, een grafisch verhaal, halloweenkledij... Iedereen welkom op vrijdag om 16:00u.

LIEF & LEED

Geboorten:

17/09/21: Edward, zoontje van Jole Carlé (oud-IIn '07) en Tom Bauweleers (oud-IIn '08), kleinzoon van Paul Carlé (oud-directeur)

Overlijdens:

22/09/21: René De Valck, grootvader van Hans De Valck (Ik)
14/10/21: Marc Victoor, (oud-directeur lagere school)
29/10/21: Eulalie Van Damme, moeder van Martine Steenput (oud-secretariaat medewerker)
06/11/21: Herman De Bolle, (oud-prefect)

Huwelijken:

29/07/21: Deborah Gies (Ik) en Jeroen De Haen

ACTIEF

Het Erasmushuis: verveeld vertrokken, gefascineerd teruggekeerd

Een schooldag zonder les is de droom van elke scholier, hoewel dat niet betekent dat de beruchte uitstap de aandacht zou trekken. Waarschijnlijk zou iedereen meer bezig zijn met zichzelf dan met de trip. Een uitstap naar het Erasmushuis zou geen uitzondering vormen op de regel, daar was iedereen steevast van overtuigd. In de geschiedenis moest hij een interessante figuur zijn geweest, als tegenstander van de Kerk in zijn tijd. Toch achtte ik het zo goed als onmogelijk gefascineerd terug te keren.

Bij andere leerlingen zullen de wonderlijke tuinen de aandacht hebben getrokken, vanwege de kleine vijvertjes met Latijnse spreuken (hoewel ze onvolledig waren), ofwel de architectuur van het huis. Elk gebouw dat meer dan vijf eeuwen geleden is gebouwd en nog steeds overeind staat, trekt de aandacht, zelfs de mijne. Het huis had zonder twijfel ook voor mij zijn charmes, maar

dat gaf nog steeds niet de doorslag. Zelfs het museum aan de binnenkant was bewonderenswaardig, dankzij de oude schilderijen en antieke inrichting, maar ik ontwikkelde vooral een admiratie voor de persoon zelf. De tuinen, het huis en het museum waren allemaal wel mooi, maar ze kwamen niet in de buurt om Erasmus op het voetstuk te plaatsen dat hij verdiende. Hij heeft enkele maanden in België gependend en als die maanden al genoeg waren om hem zijn eigen museum toe te kennen, moest hij wel een heel speciaal iemand zijn geweest. Naarmate ik meer te horen kreeg over zijn afkeer van de Kerk en (voor zijn tijd) nieuwe

visies op de ontwikkeling en het leven van het individu, groeide mijn respect voor hem. Zijn levensverhaal had me volledig in de ban, met name zijn moed en toewijding om toch het gezonde verstand boven de Katholieke Kerk te stellen. Desiderius Erasmus heb ik beter kunnen leren kennen dan ik in de lessen geschiedenis voor mogelijk had gehouden.

Alles bij elkaar was de ontdekking van het Erasmushuis zonder twijfel een geslaagde uitstap en ik ben er zeker van niet de enige te zijn die na die leerrijke ervaring opkijkt naar Erasmus.

Lore De Becker (4LAB)

INFORMATIEF

Lost in Sp.Ace

Elk jaar schenkt het KMI een of twee ballonvluchten naar de rand van de ruimte aan het Sint-Pieterscollege in het kader van het Asgard-project. Elke ballon kan zo'n 2 kg aan lading meedragen en naast de experimenten van onze eigen leerlingen gaan er dan ook instrumenten van andere secundaire scholen uit binnen- en buitenland mee, want Asgard is internationaal! Zo hebben er de voorbije jaren scholen deelgenomen uit Italië, Nigeria, Portugal, Spanje, het Verenigd Koninkrijk, zelfs de USA en Japan! Terwijl de ballon stijgt zet het gas uit dat erin zit omdat de buitendruk kleiner wordt. Op een bepaald moment is de ballon zover uitgezet dat hij ontploft, en dan komt de lading aan een parachute weer naar beneden.

Maar een ballon is geen vliegtuig en waar de lading neerkomt hangt af van de wind. Er is wel gps aan boord, maar de radioverbinding valt uit kort voor de landing omdat de lading

achter de horizon verdwijnt. Dat maakt dat het terugvinden van de doos met instrumenten – de zgn. 'gondel' – nooit een zekerheid is: de gondel kan in zee vallen, of op privé-terrein. Soms gaat er dus wel eens een gondel verloren.

Zo bvb. In 2018, toen er twee ballonnen vlogen in het kader van Asgard-VIII, en er slechts één werd teruggevonden, vlak over de grens met Duitsland, niet ver van het drielandpunt. De tweede gondel is nooit gevonden.

Tenminste, dat dachten we, want een paar maanden geleden vond een Nederlandse boomverzorger die aan de slag was een vreemde witte bol op de grond, in een privé-bos in de Vlaamse Voerstreek. Het leek een kerstbal, maar bleek een camera. Het μ SD kaartje erin was intact en bij controle stonden er 360° beelden op van een ballonvlucht! Het nieuws werd al snel opgepikt door de Nederlandse media

en al snel werd duidelijk dat het ging om een ballon van het Asgard project. De vriendelijke Nederlander is teruggekeerd naar het bos in kwestie en vond daar - al die jaren in een boom hangend - de vermiste gondel van Asgard-VIII. De gondel en experimenten waren ernstig beschadigd, maar de μ SD kaartjes in de experimenten aan boord waren allemaal intact, en dus konden - met drie jaar vertraging - de deelnemende scholen alsnog de meetgegevens van hun experiment bekomen.

Met dank aan Dirk Martens, de eerlijke vinder, en zijn echtgenote, die het verhaal in de media bracht waardoor wij onze spullen terugkregen. Tijdens een kleine ceremonie in het Planetarium van Brussel werden de familie Martens een paar geschenken overhandigd als teken van appreciatie.

Erik de Schrijver

filmpje: <https://bit.ly/3FOLLDF>

INFORMATIEF

Een nieuwe start, een nieuwe adjunct

“Een nieuwe lente, een nieuw geluid”, schreef Gortor. Al begint een schooljaar nu eenmaal in september, dat maakt het niet minder nieuw en spannend. Dat geldt dubbel voor Jasenka Van den Bergh, die haar mandaat als wiskundeleerkracht inruilde voor dat van adjunct-directeur. Dat vraagt om een interview.

Wil je je even voorstellen aan de lezers die je nog niet kennen?

Als leerling volgde ik de richting Moderne Talen – Wiskunde aan het Sint-Ursula-instituut te Onze-Lieve-Vrouw-Waver. Nadien koos ik ervoor om voor handelsingenieur te gaan studeren aan de VUB. Sinds mijn studies heb ik op meerdere plekken in Brussel gewoond. Nu woon ik al een aantal jaar in Grimbergen met mijn partner en twee zonen van negen en vijf jaar oud.

Ik ben ongeveer een jaar nadat ik afgestudeerd was op het Sint-Pieterscollege komen werken, en ik wist meteen dat dit de school was waar ik wou blijven. Gelukkig kon dat ook, en inmiddels heb ik zo’n vijftien jaar als wiskundeleerkracht op de teller staan. Ik gaf les in de tweede en derde graad en ik deed dat altijd supergraag, vooral omwille van het contact met de leerlingen.

Waarom heb je er dan voor gekozen om je kandidaat te stellen voor de functie van adjunct-directeur?

De laatste jaren had ik al een aantal ondersteunende taken op mij genomen. Ik was skorebeheerder (Skore is het puntenboek in Smartschool nvdr.), studiekeuzebegeleider voor onze zesdejaars, en ook graadcoördinator. Vermits ik me altijd 100% inzet voor waar ik mee bezig ben, heb ik gewacht om een nieuwe uitdaging aan te gaan tot mijn kinderen me thuis minder nodig hadden. Nu pas heb ik het gevoel dat ik over voldoende ruimte en energie beschik om op deze nieuwe wijze bij te dragen tot het kwaliteitsonderwijs dat het Sint-Pieterscollege biedt.

Beantwoordt het takenpakket aan je verwachtingen?

Mijn takenpakket is heel divers, en wordt ook dagelijks aangevuld met kleine, onverwachte extra’s. Hoewel ik in grote lijnen de jobinhoud kende, is het – zoals in elke nieuwe job – natuurlijk wel zo dat je de functie eerst moet uitoefenen om echt te

beseffen wat ze precies inhoudt. Wat ik heel leuk vind, is dat ik nu veel meer dan vroeger kan samenwerken met verschillende groepen mensen. Veel tijd gaat naar vergaderen, communicatie is nu eenmaal ontzettend belangrijk. Wel schrok ik ervan hoeveel input ik dagelijks krijg via mails allerhande, telefoontjes van ouders, en collega’s en leerlingen die aan de deur komen kloppen. Voor alles een oplossing zoeken is momenteel nog vrij uitputtend, maar dat zal ongetwijfeld verbeteren naarmate mijn jobervaring groeit. Ik merk dat nu al: september was bijzonder pittig, maar ik heb intussen geleerd om prioriteiten te stellen en alles loopt al een stuk vlotter. Het is trouwens ontzettend fijn om te merken dat mensen juist contact zoeken omdat ze zo begaan zijn met de leerlingen en de onderwijskwaliteit. Als adjunct-directeur kan ik een positieve impact hebben op het schoolleven, en dat is fantastisch.

Bewandel je ook paden die je als leerkracht onbekend waren?

Een heel nieuw domein voor mij is de leerlingenbegeleiding, die

ik enkel kende als leerkracht en waarvan ik nu een heel andere kant leer kennen. Ik ben onder de indruk van de kennis van het team en ik leer ontzettend veel bij, wat mijn job heel boeiend maakt.

Is er echt geen enkel aspect aan de functie dat je tegenvalt?

Een minpuntje dat ik kan aanstippen, is dat ik bijvoorbeeld mijn kinderen niet meer elke dag naar school kan brengen en afhalen. Ik wist dat dit een logisch gevolg van mijn keuze zou zijn, maar ook hier geldt dat ik nu pas echt besef wat het inhoudt om minder thuis aanwezig te kunnen zijn. Maar ik heb absoluut geen spijt van mijn keuze, ik zou ze zo opnieuw maken.

Kan je tot besluit nog even schetsen wat jouw toekomstvisie is voor onze school?

Mijn visie verschilt volgens mij niet echt van de heersende visie. Op de eerste plaats komt natuurlijk de kwaliteit van ons onderwijs: het Sint-Pieterscollege wil leerlingen alle handvatten aanreiken die

nodig zijn om te slagen in het hoger onderwijs. Daarbij hoort natuurlijk ook de zorg voor leerlingen die het op een of ander vlak wat moeilijker hebben. Daarnaast vind ik ook ons aanbod aan extra muros-activiteiten een troef. Het is een meerwaarde voor onze school dat we een team leerkrachten hebben dat veel energie steekt in de organisatie van activiteiten, zodat leerlingen ook de kans krijgen tot bijleren buiten de klasmuren.

Ook ons schoolklimaat waarbij iedereen kan en mag aankloppen bij de directie leunt dicht aan bij mijn persoonlijkheid.

En ten laatste wil ik toch de meerwaarde van onze participatieorganen vernoemen. Al die teams die samen school willen maken, zorgen ervoor dat nieuwe ideeën breed gedragen worden en dus ook succes kennen.

Dankjewel, Jasenka. Alle collega’s wensen jou ook veel succes toe!

Greet Walschap

SPORTIEF

Maryam Diallo bereidt zich voor op een stevige carrière in het volleybal

Aan sportieve ambities ontbreekt het Maryam Diallo zeker niet. De leerlinge van het zesde jaar Economie-Moderne Talen wordt vandaag de dag in de volleybalacademie Jaraco in Genk klaargestoomd om over afzienbare tijd een rol van betekenis te kunnen spelen in één of andere topclub. "Ik wilde altijd een aantal uitdagingen aangaan om te zien hoe ver ik ermee zou geraken. Eén daarvan is alvast volleybal", vertelt de getalenteerde speelster uit Ganshoren.

"In de lagere school was dansen mijn ding", blikt Maryam nog eens terug in de tijd. "Dat heb ik dan tot in het vierde leerjaar met veel overgave gedaan. Maar eigenlijk zocht ik een sport waarin ik me gedurende vele jaren met hart en ziel kon geven. Ik was toen al redelijk groot en dacht onder meer aan basketbal. Maar goed, dat kon ik in feite op bijna ieder pleintje in de stad doen. Het werd uiteindelijk volleybal, waarbij mijn keuze viel op het team

van GAVO in Ganshoren. Met mijn fysiek en mijn lengte werd ik al snel ingeschakeld in het wedstrijdgebeuren, zij het dat het toen nog een spel was van twee tegen twee. Een jaar later volgde de overstap naar Asse-Zellik. Ik keerde daarop eventjes terug naar de ploeg van Ganshoren die na een fusie met Schaarbeek omgevormd werd tot Brussels Volley. In het vierde middelbaar maakte ik dan de overstap naar Kruikenburg Ternat."

"Tijdens een trainerscursus vroeg een coach of ik wilde meewerken aan een project dat hij net had opgestart. Dat heb ik dan gedurende twee jaar gedaan. Nadien vroeg hij me of ik in de Jaraco Academy in Genk een opleiding wilde volgen. Uit die academie zijn intussen al heel wat speelsters doorgestroomd naar het A-team. Ik heb geen moment getwijfeld om het aanbod te aanvaarden." Maar dan moest Maryam er wel wat voor over hebben om regelmatig een aantal verre verplaatsingen te ondernemen. "Het kon dus niet anders. Op woensdag kan ik de school wat vroeger verlaten om meteen met de trein naar Genk te sporen. In deze Limburgse stad wordt er dan van 14 tot 17 uur getraind. Ook op zaterdag ben ik in Genk te vinden. Op zondag voert mijn vader me telkens naar Beveren voor nog eens een intensieve training. Dat allemaal met de bedoeling om op een of andere dag door te stromen naar het A-team."

Vorig jaar was Maryam dus aan de slag in Ternat, waar ze met de ploeg U19 knap als tweede eindigde in het kampioenschap van Vlaams-Brabant. "Een heel toffe ervaring", aldus de speelster met roots in Italië en Guinée, en met haar 1,82 meter net groot genoeg om mee een rol van betekenis te kunnen spelen. "De echte toppers zijn immers nog groter, die meten 1,90 meter", klinkt het.

Eens de lente aangebroken, is het bij heel wat volleybalspeelsters de gewoonte om gedurende een paar maanden over te schakelen naar beachvolleybal, sinds 1996 trouwens een olympische sport. Dat was bij Maryam niet anders. In deze discipline maakte ze zelfs deel uit van de nationale selectie in de categorie U18. "Een heel intensieve discipline, die met teams van twee personen wordt gespeeld. Om te beginnen is het al vrij moeilijk om je te verplaatsen in het zand. Daarnaast is er het feit dat we een grotere verantwoordelijkheid aan de dag moeten leggen om met zijn tweeën het hele speelveld te gebruiken en te verdedigen. In de regel worden de taken netjes verdeeld. De grotere speelster

zorgt voor het blok, terwijl de andere eerder de verdediging op zich neemt en dan ook sneller heen en weer moet lopen. Maar in principe moeten beiden deze taken aankunnen. Hoe dan ook kan je via deze discipline je sportieve ontwikkeling, zowel qua spierkracht als qua uithouding, fel verbeteren. Met Luna Hanegreefs als partner eindigde ik vorig jaar op het nationaal kampioenschap in Hofstade als vijftiende."

Eind van het schooljaar komt onvermijdelijk de studiekeuze voor het hoger onderwijs eraan.

"Ik zal meer dan waarschijnlijk een economische richting volgen in het Engels. Dat zou ik aan de KUL in Brussel kunnen doen, maar ook Maastricht blijft een optie omwille van de nabijheid van Genk. Daar ben ik nog niet uit. Hoe dan ook blijft het verder studeren voor mij prioritair. En hopelijk kan een goede combinatie met mijn sportieve ambities me nog heel wat gelukkige jaren bezorgen."

Willy Goossens

CREATIEF

De zaak van de dieren tegen de mensen

In de laatste lesweek voor de kerstexamens kwamen enkele acteurs/actrices van het vijfde en zesde jaar virtueel samen om het over 'hun' stuk te hebben. Als alles goed gaat, spelen zij op 21 en 22 januari De zaak van de dieren tegen de mensen in het CC Strombeek. We konden hen overtuigen om alvast een tipje van de sluier op te lichten.

Hoe verlopen de repetities tot nu toe?

Astrid: De repetities zijn zeer leuk! Elke maandag- en dinsdagavond komen we samen van 16:00 tot 18:00 uur. Niet iedereen hoeft aanwezig te zijn: enkel degenen die meespelen in de scène die op dat moment wordt ingeoefend. Iedereen leeft zich goed in zijn rol in en er is een leuke sfeer.

Jasmine: Iedereen doet zijn uiterste best om er een fantastische voorstelling van te maken. Omwille van de huidige situatie is het wel af en toe chaos door onverwachte quarantaines en bepaalde veiligheidsmaatregelen, zoals het dragen van een mondmasker.

Valt het mee om met een mondmasker te repeteren?

Yasemin: Ik ben eraan gewend om een mondmasker te dragen, maar ermee repeteren is toch wel vermoeiend. Normaal gezien kan je veel uitbeelden met je gezicht, maar door die mondmaskers wordt je mimiek voor een groot deel verstoep.

Renzo: Met een mondmasker spelen is inderdaad wel een hele opgave. Als je een tijdje aan het woord bent en je probeert heel expressief te zijn, dan trap je nogal snel op je adem. Ik zou het zelfs bijna een goede cardio-oefening noemen. Maar voor de rest valt het wel mee, we zijn al blij dat we kunnen repeteren en hopen uiteraard dat we in januari zonder struikelblokken onze rechtszaak kunnen opvoeren.

Het schooltoneel telt dit jaar 23 spelers. Hoe voelt het om met zo'n grote groep te repeteren?

Dorine: Ik vind het leuk, omdat we allemaal van elkaar kunnen leren. Iedereen heeft zijn eigen manier van spelen en dat maakt het juist tof!

Jasmine: Het is heel fijn om met zo'n grote groep te repeteren. Iedereen helpt elkaar waar nodig en dit zorgt voor veel geruststelling. Bovendien wordt er veel afgelachen tijdens de repetities.

Nette: Het is echt een toffe groep, zeker niet te groot. Het

is leuk om met zo'n bende op de scène te mogen staan. De rollen zijn stuk voor stuk zeer uitgewerkte persoonlijkheden, die zeker niet mogen ontbreken.

Er staan ook heel wat spelers voor het eerst op de planken. Welke tips hebben de meer ervaren acteurs voor hen?

Rune: Het zijn niet alleen ervaren leerlingen die tips geven. Eigenlijk zegt iedereen elkaar wel hoe ze misschien iets op een andere manier zouden kunnen uitspreken of uitbeelden.

Kisila: Probeer elke tip van Jan te accepteren, mee te nemen en te verwerken in jouw spel. En voel je goed in je personage.

Lara: Gewoon jezelf blijven en zeker niet bang zijn om te tonen wat je kan. Dan wordt het een onvergetelijke ervaring waar je veel plezier aan beleeft.

Wat waren op voorhand jullie verwachtingen van het stuk? Zijn die veranderd sinds de start van de repetities?

Kisila: Ik had verwacht dat er een hoofdrol was en dat ik die zou krijgen, maar het is goed. :-). Eerlijk, geen verwachtingen. Go with the flow.

Renzo: Toen we voor het eerst het script kregen, dachten we: wat is dit?! Er waren heel veel rollen en het leek ook een verschrikkelijk lang stuk.

Rayan: Het was voor iedereen denk ik wel verbazend dat zoveel mensen meedoen aan het toneel. Ook zijn de rollen hier en daar nog gewijzigd, wat sommigen onder ons niet verwacht hadden.

Renzo: Maar vanaf het begin zagen we wel dat er heel veel humor in zat. Aan woordgrappen zal er dus geen gebrek zijn.

Wat kunnen jullie ons al verklappen over het stuk?

Jasmine: Het wordt een stuk vol actie. Dankzij het grote aantal spelers is er enorm veel mogelijk. De zaak van de dieren tegen de mensen gaat over de strijd tussen mens en dier. Er zit heel wat humor in, maar er

worden ook serieuze, actuele onderwerpen aangekaart, zoals dieren mishandeling en milieuvervuiling.

Astrid: Als ik denk aan een rechtszaak moet ik denken aan een saaie bedoening met allemaal stijve harken. Deze rechtszaak is gelukkig helemaal het tegenovergestelde! Het is een va et vient van interessante personages die stuk voor stuk een sterke impressie nalaten.

Wie heeft de leukste rol? Zijn jullie verder tevreden over de casting en jullie eigen rol?

Kathy: Ik denk dat iedereen wel een supermegatoffe rol heeft. Iedereen heeft een uniek personage dat leuk is in zijn context. Bovendien heeft iedereen minimum 2 rollen, die meestal het tegenovergestelde van elkaar zijn. Maar als ik toch moest kiezen, dan zou ik Armani de rat (vertolkt door Manu) kiezen, omdat hij heel goed bij die rol past.

Lara: Ik vind de rollen persoonlijk goed verdeeld, ze passen zeer goed bij elke persoon. De grappigste rol

vind ik toch wel die van Astrid, die een dronken djinn Tonik speelt. Zelf speel ik mevrouw De Nachtegaal en kan ik veel verschillende soorten emoties laten zien.

Wat voor regisseur is Jan Fonteyn?

Nova: Jan is een speciale, maar supertoffe regisseur. Hij staat altijd voor ons klaar en geeft ons voldoende ruimte om onszelf te ontdekken. Hij is heel enthousiast en benadrukt steeds dat het belangrijkste is dat we genieten. De berichten die we op een 'zon-bijna-avondige-nederige-avond' ontvangen van hem, lezen we 'met graagte'.

Matic: Jan als regisseur is iemand heel positief met een raar kantje. Tijdens het repeteren begint hij op sommige momenten opeens het hele verhaal te fezelen. Soms is dat wat verwarrend voor de toneelspelers, tot hij het uitlegt in 'mentsentaal'.

Renzo: Jan staat altijd open voor nieuwe input en komt vaak ter plekke met nogal gekke

ideeën. Soms komt hij hierdoor nogal verwarrend over, maar dan is hij waarschijnlijk diep aan het nadenken over hoe hij het allemaal wil brengen met licht, decor, muziek... Ik wil niet weten wat er allemaal omgaat in dat hoofd van hem.

Het is duidelijk, 'waarde genegen theaterende medeaardewandelaars', we verwachten jullie op 21 en 22 januari 2022 voor een fijne 'toneelavondbeleving'.

De zaak van de dieren tegen de mensen – CC Strombeek

ARCHIEF

Marc Victoor: oudleerkracht en -directeur van de basisschool (1/1/60 - 31/3/00)

Marc († 14/10/21) startte in het college als leerkracht lager onderwijs in het vierde leerjaar. Hij was afkomstig uit het verre Wervik en zocht in Brussel zijn geluk. Hij vond er zijn vrouw en startte er zijn carrière in het Sint-Pieterscollege. Samen vormden ze een gezin met zoon Manuel.

Na een tijd volgde hij Fons Raymaekers op als directeur. Naar eigen zeggen omdat hij niet meer goed hoorde. Wanneer hij aan het bord stond met de rug naar de kinderen kon hij het geluid niet meer lokaliseren.

Hij startte als directeur met een aantal graadsklassen. Zijn plan was om de lagere school op de kaart te zetten. Samen met collega's ondernam hij tal van activiteiten om de school in de kijker te zetten. Hij richtte 'Kadulleke' op samen met collega Lucienne. Zij organiseerden opvang voor de kinderen o.a. tijdens de toneelvoorstellingen van het secundair. Hij zorgde er ook voor dat er steeds opvang was voor de kinderen van de school tijdens de vakanties.

Zijn passie was reizen, de wereld verkennen. Hij was een fervent

kampeerder en trok er dikwijls met de caravan op uit. Dit gaf hij ook door aan de leerkrachten en de kinderen. Alle klassen gingen elk jaar op openluchtklassen: naar de zee in Westende, De Haan, naar Brugge, Amberloup, Tongerlo, Heer-sur-Meuse... Elk jaar ging het 6de leerjaar op sneeuwklas en hij ging mee.

In 1989 heeft hij de basisschool van O.-L.-Vrouw van Lourdes en de lagere school van het Sint-Pieterscollege gefusioneerd. Zijn interesse voor de kleuterschool was groot. Zo wou hij de onderbouw stevig maken met veel kinderen zodat het college kon uitgroeien tot een waardige basisschool die als voedingsbodem diende voor het college. De tradities van het college werden overgenomen en de visie van de O.-L.-Vrouw van Lourdeschool kon meegroeien met het grote geheel.

Marc was visionair en zijn tijd ver vooruit. Hij tekende in op vernieuwende projecten vanuit de overheid rond zorgverbreding en voorrangbeleid. Er werd een kernteam opgesteld en de school werd gedragen door de leerkrachten onder zijn toezien oog.

Het reizen bleef een belangrijk onderdeel. Marc heeft zich decennialang ingezet tijdens de grote vakantieperiodes om de MUNO kampen waar te maken. Samen met collega Lucienne en later met de nieuwe leerkrachten werd het Muno-kamp een begrip onder de kinderen op school. Hij betrok ook ouders bij het hele gebeuren. Zij gingen mee om in de potten te roeren, de kinderen te voorzien van lekker eten en om de nodige zorgen toe te dienen. Lucia, zijn vrouw, ging mee alsook zijn zoon. Samen met Gilbert Parewyck hebben ze deze kampen vele jaren gedragen. Zoveel jaren samen in Muno, dat smeedt een band, zei Marc in een speech toen we nog eens met de 'anciens' naar Muno op weekend zijn geweest.

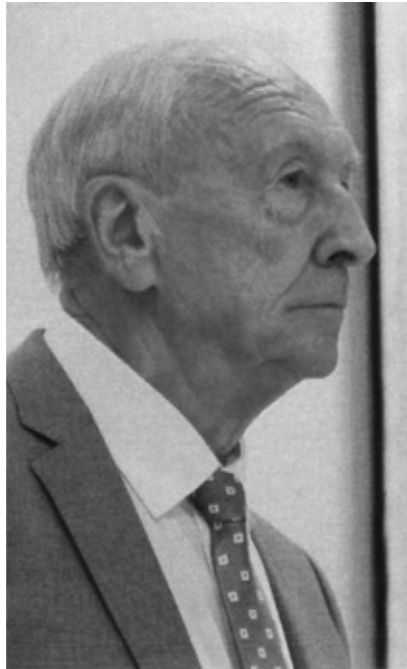
Op 31 maart 2000 gaf hij de fakkel door aan mij. Hij verhuisde naar Westende en stond steeds klaar voor de medemens die hulp nodig had. Marc, wij nemen jouw organisatietalent mee op onze verdere tocht op school.

Veronique Vanhercke
directeur basisschool

ARCHIEF

In memoriam Herman De Bolle († 6/11/2021)

Het moet 1 september 1972 geweest zijn, inmiddels een (halve) eeuw geleden, dat wij als nieuwbakken retoricastudenten te horen kregen dat in het college de eerste lekenprefect was aangesteld. We konden onze oren niet geloven. In een tot dan toe door priesters gedomineerd onderwijslandschap droomden wij als volwaardige adepten van mei '68 al een tijdlang van revolutie. Clerus betekende macht. Daartegenover moesten wij als jongeren vrijwel steeds het hoofd buigen. Eindelijk werd ons de mogelijkheid geboden – dachten we – om die te doorprikken door het de man in kwestie zo moeilijk mogelijk te maken. Maar onze lacherigheid maakte al snel plaats voor verwondering. Want de nieuwe prefect maakte indruk. Mijnheer De Bolle kwam met zwierige tred de klas binnengestapt, gaf in heldere taal zijn directieven mee en deed ons beseffen dat de discipline niet verdwenen

was. Zijn rijzige gestalte en ernstige blik gaven hem de nodige allure om de balorige adolescenten te weerstaan en zijn kordate beslissingen deden ons beseffen dat onze revolutie voor een andere keer zou zijn. Wat wel veranderde was de aanspreekbaarheid. Als leek, die in het volle leven stond,

verkleinde Herman de afstand tussen volwassene en jongere en maakte een opening naar leerlingen voor argumenten à décharge of voor verzachtende omstandigheden. Op het einde van dat schooljaar verliet ik als afgestudeerde het college met enige bewondering voor de nieuwe prefect. Toen ik er een aantal jaren later terugkeerde om er zelf les te geven, stelde ik vast dat Herman een status buiten categorie verworven had. Leerlingen hadden ontzag voor hem. Hij bezat weliswaar de macht maar hanteerde veeleer het gezag. Wie iets mispeuterd had en naar hem werd gestuurd, stapte met lood in de schoenen naar zijn kantoor met in het achterhoofd toch de stille hoop op enig begrip voor de stuntelig verwoorde verdediging. En de toenadering was zelfs toegenomen. Jongerenrechten traden meer en meer op de voorgrond en Herman ging daar vlot in mee. Sancties bleven uiteraard bestaan maar hij

stemde deze af op de leerling of op de gemaakte fout zodat de sanctie een educatieve waarde kreeg. Reflecteren bij het eigen handelen of over het schoolreglement bood de leerling nieuwe invalshoeken in de opvoeding tot kritisch burgerschap. Structuur in combinatie met een menselijk gelaat, humanitas met een duidelijke lijn werden perfect belichaamd in deze prefect, die in die jaren mee het gezicht en de uitstraling van het college bepaalde. Ik van mijn kant leerde hem beter kennen als collega en als mens. Hij gaf leiding aan het secretariaat en organiseerde de toezichten voor leerkrachten. Diplomatie was zijn handelsmerk om iedereen mee in te schakelen in een vlot draaiend geheel. Hij deed dat op bijzonder hoffelijke wijze, stijlvol ook met een onberispelijk taalgebruik. Herman kende zijn klassiekers en zelfs een rake Latijnse spreuk was nooit ver weg. Maar vooral zijn niet te evenaren gevoel voor humor deed velen overstag gaan. Hij beheerste het hele palet: spitse uitspraken, ironie, volkswijsheden, discrete lichaamstaal, twinkende ogen,

monkelende gelaatstrekken, timing... De humor was een deel van zijn persoonlijkheid, die hemzelf en anderen beter maakte. De combinatie van volks en erudiet boden hem een hoog emotioneel IQ, onmisbare capaciteiten voor iemand met zijn functie. Gerespecteerd door leerlingen en graag gezien door het personeel. Voor mij werd hij een vriend, die me met raad en daad bijstond en op wiens wijze advies ik graag een beroep deed. Het was met ongeloof en enige huiver dat wij in de 1ste helft van het jaar 2000 te horen kregen dat hij op pensioen zou gaan. De klassieke boutade dat mensen komen en gaan maar dat het instituut blijft bestaan, leek hier niet helemaal op te gaan. Herman was zelf instituut geworden. De lichte paniek om zijn vertrek ging over in aanvaarding en in de zoektocht naar een opvolger, die in zijn voetsporen moest treden. Een enorme uitdaging. De collega's bezorgden hem een verrassend en vooral memorabel afscheidsfeest, waarbij ikzelf het genoeg had om hem op een zachte juniavond met een smoes naar het college te lokken. Hij onderging de

feestelijke gebeurtenis met het flegma dat hem eigen was, maar innerlijk – zeker weten – met heel veel genoeg.

Toen ik hem later bij hem thuis opzocht, vertelde hij me dat hij na zijn pensionering nog een hele periode leefde op het ritme van de school met o.a. een koffiepauze tijdens de ochtendspeeltijd. Ook de verhalen kwamen naar boven, bekende en mij onbekende. Daar leerde ik hem kennen in zijn biotoop samen met zijn echtgenote Margriet, de sterke vrouw naast Herman. Hij sprak met fierheid over zijn buurt, zijn dorp, zijn engagementen, zijn kinderen en kleinkinderen. In haar afscheidstekst tijdens de uitvaart alludeerde een van zijn kleindochters op zijn onderwijsloopbaan door hem punten toe te kennen voor de wijze waarop hij zijn grootvaderschap inkleurde. Ook van haar kreeg hij overal het maximum. Terecht, Herman, je was excellent.

Paul Carlé
19/11/2021

**SINT-PIETERSCOLLEGE JETTE
PRESENTEERT**

**DOOR
RACHIDA LAMRABET
EN DIMITRI LEUE**

**NAAR DE ZUIVERE
BROEDERS VAN BASRA**

**BEWERKING EN REGIE
JAN FONTEYN**

DE ZAAK VAN DE DIEREN TEGEN DE MENSEN

**21 EN 22
JANUARI
OM 20.00**

**COVID SAFE
TICKET**

**VVK: € 9/8
GROEP: €40/35
KASSA: €10/9**

**CCSTROMBEEK
GEMEENTEPLEIN 1 - 1853
STROMBEEK-BEVER**

**RESERVATIE
SCHOOLTONEEL@SINT-PIETERSCOLLEGE.BE
LEERLINGEN VIA BESTELKAART**

© SAPIA EL HADDOUCHI